

บทที่ 6

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

จากการผลการวิเคราะห์การสร้างอารมณ์โดยสังคมที่ผ่านมาสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1. ภายนครกรุงศรีฯ "โคลเมอน" ได้ถ่ายทอดความที่สร้างโดยสังคม นโยบายประเทศและหลายรูปแบบแห่งสืบชัน ซึ่งประเทเวชของอารมณ์ที่สำคัญและเด่นชัดมีด้วยกัน 6 ประเภท ได้แก่

1.1 อารมณ์ความสุข ซึ่งหนักถูกสถานการณ์ดังต่อไปนี้

วัตถุหรือจิตใจ

1.1.2 ตัวละครเกิดความยินดี และมีความสุขที่คนเองมีความรู้สึกเห็นอ

อารมณ์อื่น

1.1.3 ตัวละครเกิดความสุขจากการที่บุคคลอื่นเห็นความสำคัญของคน

1.1.4. ความสุขจากการสมหวัง และพึงใจแต่ถูกปฏิบัติไว้ด้วย

ซึ่งปฏิบัติการแสดงออกของอารมณ์ความสุขที่จะอยู่ในลักษณะที่ตัวละครจะมีใบหน้ายิ้มแย้ม หัวเราะ และในบางกรณีที่เกิดความยินดีมาก ๆ ก็อาจจะร้องให้ร้อง ปราบากการณ์ในเรื่องการร้องให้เมื่อมีความสุขนี้เป็นลิ่งนี้เป็นลิ่งที่กวนเห็นได้เป็นปกติสำหรับสังคมญี่ปุ่นที่เห็นว่าการร้องให้เป็นเครื่องแสดงถึงอารมณ์ที่สูงที่สุด และแสดงถึงความเป็นผู้มีจิตใจละเอียดอ่อน ดังนั้น การร้องให้จึงไม่ใช่พฤติกรรมที่น่าอับอาย หรือแสดงความอ่อนแอแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงก็สามารถร้องให้ได้ทั้งลิ้นโดยไม่

ไม่ต้องอย่าไร นอกเหนือนี้ยังพบปรากฏการณ์ที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือการเก็บข้อมูลอารมณ์ที่ผู้จัดของตัวละครไว้ให้รักษาลัมพันทางเพศของตนกับกลุ่มทางสังคมแม้คนจะอยู่ในอารมณ์เดียวกันก็จริง แต่ด้วยบุคคลอื่นในกลุ่มนั้นไม่เกิดความรู้สึกอารมณ์เดียวกับกลุ่มทางสังคมของตน

1.2 อารมณ์ໂගຮູດ ໜ້າວ່າມືສາເຫຼຸດ ດັ່ງນີ້

- 1.2.1 ໂກຮູດເນື່ອຈາກຂັດໃຈ ຄວາມຕ້ອງການໄປໄດ້ຮັບກາຣຄອບສົນອງ
- 1.2.2 ໂກຮູດເນື່ອດູກບັນກັບໃຫ້ທ່ານໃສ່ໜຶ່ງຄົນໄນ້ຕ້ອງການທ່າ
- 1.2.3 ໂກຮູດເນື່ອໄດ້ຮັບກາຣຄອບສົນອງຫາງອາຮົມທ້າຍຫຼຸດກາຣົ່າໄນ້ເໝາະສົມ (ຜິດພາຫຼັກສູນຫາງສັງຄົມ)
- 1.2.4 ໂກຮູດເນື່ອເຈັບໃຈເນື່ອຈາກດູກເຢາະເຢ້ຍ
- 1.2.5 ໂກຮູດເນື່ອຈາກດູກທ່າຮ້າຍຮ້າງກາຍ
- 1.2.6 ໂກຮູດເຈັກໃດໄຮັບຄວາມອັນອາຍ
- 1.2.7 ໂກຮູດເນື່ອຈາກບຸກຄຸລ໌ຫຼືສິ່ງຂອງອັນເປັນທ່າຍດູກທ່າຮ້າຍຮ້າງກາຍ/ຈີດໃຈ

ກລ່າວສຽງສາເຫຼຸດທີ່ໄຫ້ຕ້ວລະຄຣໂກຮູດນັ້ນເຄີດຈາກສາເຫຼຸດໃໝ່ ၁ ၃ ປະກາດ
ກີ່ ກາຣດູກຂັດໃຈ ທີ່ອີງມາດີການໄປໄດ້ຮັບກາຣຄອບສົນອງ ກາຣດູກເຢາະເຢ້ຍ ແລະກາຣດູກທ່າຮ້າຍ
ຫຼຸດກາຣຄອບສົນອງຫາງອາຮົມທ້າຍຫຼຸດກາຣົ່າຍໃຫ້ຕ້ອງການທ່າຍຫຼຸດກາຣົ່າຍແລະເຈັບໃຈ
ໜຶ່ງລັກນະກາຣແສຄງອອກດີ່ອອາຮົມໂກຮູດດັ່ງກ່າວຕ້ວລະຄຣຈະແສຄງອອກມາຍ່າງຄ່ອນຫ້າງເຄີ່ນຂັດ
ດ້າເປັນກາຣແສຄງອອກກັບບຸກຄຸລ໌ໄກລ໌ຂີດແຕ່ໄດ້ອ່ອຍ່າງສັງຄົມມາຍຸນອກ ທີ່ອີ່ນໂກຮູດຕ່ອ້ນໜ້າບຸກຄຸລະ
ພໍາຍາມກລົມເກລື່ອນຄວາມໂກຮູດເຂົາໄວ້ ແລະແສຄງອອກໃຫ້ນ້ອຍ່ານຸ້າ ເໝັ້ນຈະຫັນໃຫ້ໃຫ້
ຜ່ານກະບວນກາຣ ກາຣເຮັດວຽກຫາງສັງຄົມນາເປັນຍ່າງເກົ່າແລ້ວ ອ່າງໃກ້ຄາມເກົ່າເຫັນວ່າໃນເຖິງນັ້ນ ၁
ເນື່ອໄດ້ຮັບຄວາມໂກຮູດ ອັນອາຍແລະເຈັບໃຈແລ້ວເຖິງກີ່ຈະຫຼັງຫາງລ້າງອາຍ ແລະຫຼຳຮ່າງຄວາມ
ໂກຮູດຂອງຄົນໃຫ້ໄດ້ ເໝັ້ນກະບວນກາຣດັ່ງກ່າວ ກີ່ກົດລັກແກ້ໄຂກົດລັກໂຄຍຄຣງ
ຫຼືໂຄຍຫາງອັນ ກີ່ ອາຫັນບຸກຄຸລ໌ແກ້ໄຂກົດຫຼືລັກໂຫບຸກຄຸລ໌ທ່າງໃຫ້ຄົນໂກຮູດ

1.3 อาการเมร์ริก พ้อข้อน่าสังเกตดังนี้

1.3.1 อาการเมร์ริกในเด็ก - อุญี่ปุนของ การแบ่งบันยองเล่นกัน

1.3.2 อาการเมร์ริกในผู้ใหญ่ - มีลักษณะของการยืดติดกับระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม

กล่าวคือ ความรักในเด็กนั้นจะเป็นลักษณะของการเป็นเพื่อนเล่น แบ่งชั้นนุพกคุยกันมากกว่าจะเป็นการผูกมัด แต่งงาน หรือการแสวงขอถึงความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความเข้าอกเข้าใจกันอย่างผู้ใหญ่

1.4 อาการเมร์เร้า หน่ว่าเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.4.1 การหลักทรัพย์

1.4.2 การไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มสังคม

เนื่องบุคคลอุญี่ปุนในอาการเมร์เร้าหมาย หากผู้ใจนั้นบุคคลก็จะมีอาการซึม ชริม และร้องไห้ ขึ้นอยู่กับสาเหตุของความเมร์เร้า โดยส่วนใหญ่เมื่อต้องหลักทรัพย์จากบุคคลที่รักบุคคลมาก จะร้องไห้แค่ด้านหากความเมร์เร้า และความหดหู่ใจเกิดจากการที่บุคคลถูกกลุ่มทางสังคมปฏิเสธก็จะห่าไหบุคคลซึม หดหู่ใจ และเก็บตัว เวียงด้วยความสะเทือนใจ นอกจากนี้ความเมร์เร้าที่เกิดซึ่งอาจแอบแฝงด้วยความที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองผิด และทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้วมีผู้ได้รับความเดือดร้อน อันเนื่องจากการกระทำของคนด้วย

1.5 อาการเมร์กลัว หนบในสถานการณ์ดังนี้

1.5.1 กลัวถูกทำร้าย

1.5.2 กลัวความผิดถูกเปิดเผย

1.5.3 กลัวเหราะวิทยาลัย

อาการเมร์กลัวถูกทำร้ายหนบกันหนบให้ในสถานการณ์ที่บุคคลตกลงเป็นเบี้ยล่างของบุคคลที่แข็งแรง และมีอำนาจเหนือกว่าซึ่งจะหนบให้หัวไว้ในสังคมตุ่นที่มีปัญหาเด็กรังแกกันมาก นอกนั้น อาการเมร์กลัวยังอาจเกิดจากการที่คนให้ประพฤติดูเบี้ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม

เป็น การกล่าวว่าจะไม่เสนอใจเพศทั้งสอง และการที่เพศชายไม่ได้นำเงินคืบอนให้ภรรยาหั้งหมุดก็กล่าวว่าจะถูกสังคม หรือภรรยาของตนค้านได้สำคัญ ซึ่งการแสดงออกถึงความมีหั้งหมุดนี้ ร้องไห้เป็นต้น

1.6 อารมณ์ร้าย หน้ากากจากสถานการณ์ ดังนี้

1.6.1 ต้องการหักเหยียบกับผู้อื่น (เกิดการเบร์ยนเบร์ยน)

1.6.2 ต้องการวัดดู (โลภ)

1.6.3 ต้องการเป็นที่รักของบุคคลอื่น

อารมณ์ร้ายที่ปรากฏในภาษาหยนตร์การถูนชุด "โโคเรนนอน" นี้ก็จะเกิดจากการที่เด็กน้ำนมเองไปเบร์ยนเบร์ยนกับบุคคลอื่น และต้องให้คนเองเห็นอกว่าบุคคลอื่น ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนั้น เด็กจะรู้สึกว่าจะได้รับการยอมรับจากกลุ่มทางสังคมของตนมากขึ้น ซึ่งบางครั้งก็มีการขโมย การแย่งชิงกัน เนื่องให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนต้องการ

อารมณ์ทั้ง 6 ประเทาที่มีสาเหตุการเกิด การแสดงออกในรูปแบบที่แตกต่างกันที่ขึ้นอยู่กับบุนเทang สังคมที่สำคัญหลายประการ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าบุนเทang สังคมที่สำคัญได้แก่ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติต่าง ๆ ของสังคมตู้ญี่ปุ่น

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะการสร้างอารมณ์โดยสังคมของชนชาติญี่ปุ่น

2.1 ลักษณะความเชื่อและศ่าสนา

เมื่อพิจารณาถึงสภาพการณ์ด้านศ่าสนาของชนชาติญี่ปุ่นโดยทั่ว ๆ ไป แล้ว จะพบว่าชนชาติญี่ปุ่นไม่ได้ประพฤติอย่างเด่นชัดว่า นับถือศ่าสนาโดยศ่าสนาหนึ่งโดยเฉพาะ ดังจะเห็นได้ว่า ตัวละครใน การถูนทางโทรทัศน์ชุด "โโคเรนนอน" นี้ เช่นกัน ไม่เคยประพฤติว่า นับถือศ่าสนาใดและก็ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดว่ามีการประกอบพิธีกรรมทางศ่าสนาของศ่าสนาใด แต่เมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้วจะพบว่า ในความเป็นจริงแล้ว ความเชื่อหรือศ่าสนาและแนวคิดต่าง ๆ ทางศ่าสนา นั้นได้หลอมรวมอยู่ในวัฒนธรรม วิถีการดำเนินชีวิตของชนชาติญี่ปุ่นอย่าง

แบบเนียม ลักษณะความเชื่อและศรัทธาที่หันยังหากลิกลุย์ในจิตใจของชาวตุ่นที่มีบทบาทต่อการสร้างอาชarn์โดยสังคมที่ปราบภัยอยู่ในการคุณทางโทรทัศน์ชุดนี้ มีดังค่อไปนี้

2.1.1 ศาสนาชนโภ : คำสอนของศาสนาชนโภที่ปราบภัยในการคุณชุดนี้ คือ การเน้นให้บุคคลรักษาความสะอาด ดังคำสอนของศาสนาว่า ความสกปรกเป็นมลพิษของมนุษย์และเทพบุตร จ้าหงลงลายไม่โปรดปราบ ดังที่เนื้อเรื่องลายฯ ตอน จะย้ายให้เห็นถึงการที่แม่โนบีตะชี้เบรี่ยนเสนอตัวของผู้หญิงที่เป็นแม่บ้านในสังคมตุ่น จะหาร่วมสอนและเน้นให้โนบีประรักษาความสะอาดให้เก็บห้องนอนให้เป็นระเบียบ ห้ามทำบ้านรก เช่น ในตอนล็อกเกอร์ กัตเตอร์, โนบีแต่เด็กเมืองในผืนเหล่านี้ แม้ว่าจะไม่ระบุชัดเจนว่า แม่โนบีจะทำพฤติกรรมดังกล่าวตามคำสอนของศาสนาให้ก็ตาม แต่เมื่อสังเกตถึงความจริงจังที่օร์องความสะอาด และความเป็นระเบียบ ซึ่งจัดเป็นคุณสมบัติประจำตัวของชาวตุ่นประการหนึ่ง ก็อาจกล่าวได้ว่า มีมาจากการสอนและความเชื่อในศาสนาชนโภ

2.1.2 ศาสนาหุทธิ : คำสอนของศาสนาหุทธิที่ปราบภัยชัดเจนในการคุณชุดนี้ คือ การเน้นความมีเมตตาธรรมโดยเฉพาะต่อสัตว์ ดังจะเห็นได้จากเนื้อเรื่องลายฯ ตอน เช่น ตอนพระเนสข่องอิจเจ้าหมายห้ามลักลอบ ตอนนี้จัง, เครื่องตรวจหาคนที่ต้องการที่เป็นอุปกรณ์วิเศษช่วยหาคนที่ต้องการเลี้ยงแมว เป็นต้น นอกจากนั้นยังเน้นการทำดีให้ชัว ดังจะสังเกตได้ว่า พฤติกรรมของตัวละครในทุกตอนนั้น เมื่อหัวความคิดที่ได้จะดี แต่เมื่อยังลังที่พิศหรือเบี่ยงเบนมาตรฐานสังคม ผลที่ได้รับก็คือ ความเคืองร้อน ซึ่งก็คือหลักธรรมทางหุทธศาสนาในข้อนี้นั้นเอง

2.1.3 ลักษณะจ้อ : จากการศึกษาเนื้อเรื่องของการคุณชุดนี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว การคารังชีวิตคลอจนค่านิยม ทัศนคติ บรรทัดฐานทางสังคมค่างๆ ของชาวตุ่นที่ปราบภัยในเรื่องล้วนแท้ที่มานำรือได้รับอิทธิพลจากลักษณะจ้อหังลัน เช่น การยกให้ผู้ชายเป็นใหญ่เนื่อผู้หญิงอย่างมาก มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพและบทบาทของผู้หญิง ความสำคัญของผู้หญิงมีเพียงหน้าที่ในการให้กำเนิดเด็กและเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบกิจกรรมภายในครอบครัวเท่านั้น ภาระ

ต้องห้ามท้าท้ออย่างเด็ดที่เพื่อความสุขของคนในครอบครัว ในขณะที่เด็กหญิงก็ถูกเลี้ยงดูอย่างเข้มงวด ภายใต้กรอบประเพณีสอนและบังคับให้ถูกศูนย์ถูกเป็นเพศที่รักนวลสงวนตัว ช้อย ไม่มีปากมีเสียง ส่งเหล่านี้ปรากฏให้เห็นได้ใน การศูนย์ชุดนี้ กล่าวคือ ศูนย์ที่ห้ามท้าท้อมันในเรื่องจะปราศจาก เผียงแม่เด็กที่ไม่สามารถทำความสะอาด ดูแลบ้านและทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในบ้าน ได้แก่ ล้างจาน ซักผ้า ดูบ้าน จ่ายกันช้า และห่ออาหาร ในขณะที่ผู้ชายหรือพ่อบ้าน คือ หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ ห้ามแยกบ้านหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จึงกล่าวได้ว่า ลักษณะจิตวิธีหล่อหลอมอย่างมากต่อการ ดำเนินตนบทบาทและสถานภาพของเด็กชายและเพศหญิงหรือบทบาทและสถานภาพของพ่อและแม่

2.1.4 ลักษณะโถ : ลักษณะโถเกิดขึ้นในสมัยความถูรณะ จากการรวมตัว แห่สารนาขินโถ สารสาพุทธ และลักษณะจื๊อ ลักษณะโถ อาจเรียกได้ว่าเป็นจริยธรรมของนัก grub ดีด : เป็นจริยธรรมในอุตสาหกรรมที่อ่อนสูงสุด คุณธรรมข้อพึงปฏิบัติของนัก grub หรือชุมชนที่สักขี คือ การ ลักษณะที่ห้ามและความจงรักภักดี ซึ่งในส่วนของความเชื่อในลักษณะ ให้สะท้อนออกมายังหัวหน้า จากการกระทำต่าง ๆ ของโถเรือนที่มีหัวโถในบิตระ โดยโถเรือนได้แสดงถึงความเชื่อสักย์ จังหวัดภักดีคือ โนบิตระแต่เพียงผู้เดียวอย่างจริงใจ ไม่เคยถือโทษโกรธเคืองโนบิตระจริงจัง ยอมเป็น เช่น ล่างเป็นหัวระบบการเมืองโนบิตระ เช่น ในตอนโนบิตระแลนด์ จะเห็นได้ว่าโนบิตระสามารถ ขยายความโกรธของตนโดยการทุบตีโถเรือนเล่นได้ นอกจากนี้ ก็ยังเน้นถึงการห่วงงานที่นิยม ความเชื่อความเชื่อสักย์คือเจ้ายาเยี่ยงคนเดียว ในกรณีการมีเจ้ายาหลายคน ดังที่ วีรพงษ์ เจริญจิระรักษ์, 2564 : 44 กล่าวว่า "ชามุไรแต่ละคนที่สามารถคว้าไว้เจ้าตู้ปกร่องคนใดแล้ว จะไม่มีวันไชรับใช้ เจ้ายาคนอื่นอีกเลย และยังพยักว่า เจ้ายาคนเดียวเกิดความหรือหนมคลื่นจากว่าสนานลงไชจดลอง เลิกจ้าง ชามุไรคนนั้นก็จะหันไปบีบีกดูอานี้หนอน โดยไม่ถอนให้สังคมทราบได้ว่าเป็น "ข้าสองเจ้า บ่าวสองนาย..."

ฉะนั้น จึงกล่าวให้รู้ว่าสารนาและลักษณะเชื่อที่ยกมาข้างต้นเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลอย่างยิ่งในการกำหนดบทบาทการแสดงออกของอาชีวกรรมที่สร้างโดยสังคมที่ปราศใน การศูนย์ ผู้นำทางไทรหัตถ์ชุด "โถเรือน"

2.2 เพื่อบนและกลุ่มทางสังคม ค่านิยมที่สักขีและปราศจาก เค็มชัก บ่อครั้ง ใน การศูนย์ชุดนี้ เรื่องความเป็นเพื่อนและบทบาทความสำคัญของกลุ่มทางสังคม ที่เป็นเช่นนี้

เนื่องจากสังคมอยู่ในนี้มีส่วนก่อให้ความเป็นกลุ่มสูงมาก ดังที่ โทรุ มัตซิโนะ ห้างใน วีรพงษ์ เฉลิมจิราภิพันธ์, 2534 : 92 สรุปลักษณะของกลุ่มนี้เป็นทางการ หรือ ระบบที่ ว่า

....ระบบชีวิตจากนิสัยประจำชาติของญี่ปุ่น ซึ่งจากวัฒธรรมแต่เดิมนั้น คามญี่ปุ่นไม่เคยได้รับที่ฐาน หรือประสบการณ์ในการใช้ชีวิทยาศาสตร์ใดๆ...

จึงเห็นได้ว่า เมื่อเรื่องส่วนใหญ่ของการศึกษา จะเน้นถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการวิเคราะห์ แม้เพื่อจะกลั่นแกล้งคนอย่างไร ก็ยังต้องยกหัวกันท่อไป มีดี มีอะไรเละกันสับไป ความเป็นเมืองมีความสำคัญที่สามารถช่วยเหลือกันໄก นอกเหนือนั้นสิ่งสำคัญที่ปรากรู้ ก็คือ ความสัมพันธ์ในลักษณะของระบบอุปถัมภ์เช่น เชื่อว่า น่าจะมีผลมาจากสังคมในสมัยอดีตที่มีญี่ปุ่นอุปถัมภ์ของครองด้วยระบบศักดินา นั้นก็คือ การมีลักษณะของการให้และการรับ เป็นความสัมพันธ์แบบ "น้ำหนึ่งใจเดียว เสือหึ่งป่า" ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากความสัมพันธ์ของโภคเรือนกับโนบิตะ กล่าวคือ โนบิตะให้อาหารและหักเข้าโภคเรือน โภคเรือนก็ให้การคุ้มครองแก่โนบิตะเป็นการตอบแทน และในคุณภาพความสัมพันธ์ของใจแอนท์กับชูเงะโอะ ซึ่งชูเงะโอะเคยเป็นคุณค่าที่เคยตอบสนองหัวของเล่นราคานะ ฯ แก่ใจแอนท์ ใจแอนท์ก็ตอบแทนโดยการอาสาชูเงะโอะ ซึ่งความสัมพันธ์ในส่วนนี้มีลักษณะหรือรูปแบบคล้าย ฯ กับเจ้าพ่อหรือมาเฟียทั้งสอง

ความสำคัญของเพื่อและกลุ่มจึงไม่ได้มีเพียงแค่การเรียนหรือสอน ที่อันนั้น แต่ยังหมายถึงการมีส่วนภาพทางสังคม การวัดถึงความเป็นที่ยอมรับของกลุ่มทางสังคม หรือสถานภาพทางสังคมของกลุ่มอีกด้วย ดังนั้น หากบุคคลใดถูกกลุ่มทางสังคมของตนปฏิเสธหรือถูกออกจากกลุ่ม จึงเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและเคราะห์ร้ายที่สุด ดังที่ปรากรู้ในตอนแมลงแกล้งไม่สนใจโนบิตากับน้องจากกลุ่มและถูกเลิกคน ซึ่งทำให้โนบิตารู้สึกเสียใจและเข้มเกรว่าที่สุด

2.3 ค่านิยมด้านการศึกษา : ในสังคมญี่ปุ่นของญี่ปุ่นนี้ ทั้งมาให้ความสำคัญกับการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดอนาคตของตำแหน่งทางสังคม ของบุคคลทั้งชีวิตเลยทีเดียว กล่าวคือ บุคคลใดเรียนเก่งก็จะสามารถเข้ามหาวิทยาลัยดี ๆ ได้ และเมื่อเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยดี ๆ ได้ ก็จะทำงานในบริษัทใหญ่ ๆ ดี ๆ ซึ่งมีผลตอบแทนสูงได้แก่ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลประสบความล้มเหลวในการศึกษา ชีวิตรากงานบุคคลนั้นก็ย่อม

จะล้มเหลวตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการศึกษาที่เน้นเชื่อมโยงกันกับค่านิยมเรื่องกลุ่มทางสังคมตู้ปูน และกลุ่มทางสังคมที่เองที่เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของบุคคลแต่ละคนในสังคม ดังนั้น จะเห็นได้ว่า เศร้าทุกคนในเรื่องจะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาและการสอนมากเป็นชีวิตจิตใจ ผู้ปกครองก็เช่นกัน ตัวอย่างในส่วนนี้ เป็นได้ชัดเจนจากพฤติกรรมของ แม่ของโนบิตะ แม่ของชูเงะโอะ รวมทั้งพฤติกรรมของตัวละครเด็ก ๆ เอง

อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญกับการศึกษานี้เอง ก็มีผลในเรื่อง การยึดเกณฑ์มาตรฐานของกลุ่มซึ่งเกิดจากการแข่งขันกันของอย่างไม่เปิดเผยนั้นเอง ดังนั้น หากมีบุคคลใดที่ไม่สามารถเบี่ยงเบนไปจากกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่ โดยเฉพาะการเบี่ยงเบนไปในทางลบ เช่น เป็นเด็กเรียนอ่อน เล่นกีฬาไม่เก่งเหล่านี้ ก็จะทำให้เด็กที่ไปไม่ถึงมาตรฐานเฉลี่ยดังกล่าว ถูกมองเป็นแกะค่า และเพื่อนบุตรไม่ยอมรับ นักจะถูกกลั่นแกล้ง เยาว์เยีย ต่าง ๆ นา ๆ เช่น ในบิ๊กนั้นเอง ซึ่งบัญชาเด็กรังแกกันนี้เป็นบัญชาสังคมที่สำคัญของตู้ปูนไปแล้วก็เนื่องจากค่านิยมที่เน้นการแข่งขันและเน้นมาตรฐานกลุ่มนั้นเอง

2.4 บรรทัดฐานการคำนิยมชีวิตแบบตู้ปูน : นอกเหนือจากค่านิยมหลักที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ที่ยังมีบรรทัดฐานการคำนิยมชีวิตของชาวตู้ปูนอีกหลายประการที่มีความสำคัญต่อลักษณะการสร้างอารมณ์ทางสังคมของตู้ปูน ซึ่งได้แก่ บรรทัดฐาน ดังต่อไปนี้

2.4.1 การยึดถือคือ " amae " : ลักษณะการยึดถือคือ " amae " คือการที่บุคคลมักจะยืดหยุ่นและหง怡อยู่กับความรักของบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่หง怡ของบุคคลที่มีภัยเมย์ หรือเด็กกับผู้ใหญ่ หรือแม่กระหั้งเพื่อกับเพื่อน โดยบุคคลจะมีความคาดหวังว่า ด้วยความรักที่บุคคลอื่นมีต่อตนนั้นเองที่ทำให้บุคคลอื่นต้องรับผิดชอบต่อความต้องการ ความคุ้มเสียใจ ของตนเอง ดังจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมของตัวละคร เช่น โนบิตะมีแนวโน้มการแสดงออกถึงค่านิยม " amae " เป็นการหง怡หงอยโดยเร่อนในฐานะเพื่อน การที่คุ้งหง怡หรือญาติผู้ใหญ่ เป็นต้น

2.4.2 โครงสร้างสังคมแบบลำดับชั้น (Pyramid) : โครงสร้างสังคมแบบปิรามิดนี้เป็นตัวกำหนดลักษณะการสร้างอารมณ์ทางสังคมที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นลิ่งชึงกำหนดว่าบุคคลใดสามารถแสดงออกทางอารมณ์หรือพฤติกรรมอย่างไร กับใคร ให้บ้าง นั่นก็คือ การที่โครงสร้างของการมีความสอดคล้องทางสังคมเป็นลิ่งกำหนดแบบแผนแห่งพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคคลที่เป็นคู่ปฏิสัมพันธ์แต่ละคนเอาไว้ บนพื้นฐานของคุณสมบัติของบุคคลนั้น เช่น อายุ เทศ อาชีพ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องต่อไปนี้

2.4.2.1 ระบบอาชูโosis – ระบบอาชูโosisมือหิมพลในการกำหนดบทบาทของบุคคลในสังคมมาก บุคคลที่มีอายุน้อยจะต้องให้เกียรติและเคารพต่อผู้ที่มีอาชูโosisกว่าตนเสมอ

2.4.2.1 การรักษาหน้า – ระบบการรักษาหน้านี้ เป็นระบบซึ่งผู้ชายลึกอยู่ในจิตใจของชาวพุ่นทุกคน ในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น กล่าวคือ คนทุกคน จะต้องมีเสนาะฯ และ "คำพูดเชิงพึงพอใจ" ทางสังคมของตนเอง ดังนั้น บุคคลทุกคนจะต้องถูกคาดหวังว่าจะต้องให้รับการปฏิบัติที่ดีอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานภาพ และคำพูดเชิงพึงพอใจของตนเอง ไม่เช่นนั้นแล้ว จะถือเป็นการสมัยสบุนและทำให้เสียหน้า ซึ่ง เหตุการณ์การเสียหายอาจอย่างแรง และเป็นเหตุกรรมที่นำพาให้อายุยืน ฉะนั้น บุคคลจึงควรที่จะระมัดระวังพนิพัตต์ในการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นเสมอ

ค่านิยมทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นค่านิยมหลักที่ปรากฏว่ามีอิทธิพลต่อรูปแบบ และลักษณะการแสดงออกของอารมณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ในสังคมพุ่น ซึ่งพบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกับค่านิยมและแนวทางการปฏิบัติทางประการของสังคมไทย เช่น ระบบอาชูโosis การรักษาหน้าและความเชื่อทางพุทธศาสนา ทั้งนี้ น่าจะเป็นเหตุผลค่านิยมดังกล่าว เป็นค่านิยมที่ทั้งสังคมไทยและสังคมพุ่นได้รับมาจากแหล่งวัฒนธรรมแหล่งเดียวกัน นั่นก็คือ จากประเทศจีน ฉะนั้น ลักษณะและรูปแบบค่านิยมต่าง ๆ จึงค่อนข้างจะคล้ายคลึงกัน แต่จะต่างกันก็เพียงแต่ระดับของความเคร่งครัดในการถือปฏิบัติที่จะมีระดับความเข้มข้นมาก – น้อย ที่แตกต่างกันออกไป

3. การถ่ายทอดความหมายของอารมณ์ ส่วนใหญ่แล้วใช้ช่องทางการถ่ายทอด
ดังนี้

- 3.1 การแสดงออกทางใบหน้า - ผ่านทางรูปร่างลักษณะของคิ้ว, ตา, ปาก
- 3.2 การแสดงท่าทาง - ขา, แขน
- 3.3 การแสดงออกทางเสียง - ลุง - ตัว, ดัง - ค่อย
- 3.4 การใช้ลักษณะพิเศษ - ดาว, คอกไม้, หัวใจ, ...
- 3.5 การใช้แสง - สี
- 3.6 การใช้คนหรือประกอบ

สำหรับการถ่ายทอดความหมายของอารมณ์ที่ปรากฏขึ้นจะถูกถ่ายทอดหลัก ๆ ผ่านทางใบหน้า และน้ำเสียงของด้วยละครบ โดยมีการใช้ลักษณะพิเศษ หรือคนหรือประกอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4. การถ่ายทอดความหมายของเนื้อหา

มักจะเน้นถึงการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่บอกให้ผู้ชมเค้าได้ว่าเมื่อตัวเอก
หรือผู้ใดที่น่าข้องวิเศษไปใช้ในทางที่พิเศษจะเกิดปัญหาเคือครองได้ในภายหลัง

5. การเปรียบเทียบค่านิยมของคนไทย กับค่านิยมของญี่ปุ่นในภาพยนตร์การ์ตูน
ชุด "โคลเรมอน"

จากการศึกษาลึกซึ้งการสร้างอารมณ์โดยสังคมในภาพยนตร์การ์ตูนชุด
"โคลเรมอน" พบร่วมค่านิยมของไทย และของญี่ปุ่นบางประการมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และบาง
ประการมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

ญี่ปุ่น	ไทย
1. พ่อ - เป็นผู้นำครอบครัว ทำงานนอกบ้าน เป็นแหล่งรายได้แหล่งเดียวของบ้าน	1. พ่อ - เป็นผู้นำครอบครัว ทำงานนอกบ้าน เป็นแหล่งรายได้สำคัญ (แต่ไม่ใช่ แหล่งเดียว)

2. แม่ - เป็นคนค่อยดูแลกิจการภายในบ้าน รักษาความสะอาดเรียบร้อย ดูแล อบรม บุตรให้ยังดีเยี่ยม	2. แม่ - ดูแลกิจการภายในบ้าน ทำงานนอกบ้าน อบรมบุตรมากกว่าท่อ
3. การศึกษา - เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต	3. การศึกษา - เป็นสิ่งสำคัญในระดับหน้า
4. ให้ความสำคัญกับระบบอาชูโosis	4. ให้ความสำคัญกับระบบอาชูโosis
5. ให้ความสำคัญกับเพื่อน และกลุ่มว่าเป็น ส่วนสำคัญของชีวิต	5. ไม่เมียติดกับเพื่อนหรือกลุ่มมากนัก
6. มีวัฒนธรรมกลั่นกรอง "เสียงหน้า" มาก	6. มีวัฒนธรรมกลั่นกรอง "เสียงหน้า"
7. ไม่นิยมการแสดงความรู้สึกออกนอกหน้า	7. แสดงความรู้สึกออกนอกหน้าให้เล็กน้อย
8. นิยมห้องให้เมื่อถึงใจ และเสียใจ	8. ไม่นิยมห้องให้ นอกจากเสียใจมาก ๆ
9. มีค่านิยมการแบ่งแยก	9. นิยมการไม่จ่องเวรซึ่งกันและกัน

สาเหตุที่วัฒนธรรมของไทย และของญี่ปุ่นมีลักษณะค่อนข้างคล้ายคลึงกันนั้น มีสาเหตุจากการที่แห่งคนในไทยและคนญี่ปุ่นต่างก็เป็นชนชาติที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน ดังนั้น จึงมีระบบความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะบทบาทของเหล่าชาย และเหล่าหญิง การเคารพพ่อผู้อาชูโosis และธรรมเนียมการรักษา罵ารยาทาง และรักษาหน้า (กลัวเสียงหน้า) เมื่ออยู่ในสังคมแห่งวัฒนธรรม และค่านิยมบางประการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากอิทธิพลของศาสนา ซึ่งชนชาติได้รับจากพระพุทธศาสนาจากเจ้าจงค่อนข้างจะมีลักษณะนิยมความเรียบง่ายไม่ใช่คึชิงเกิน เกินทางสายกลาง และไม่นิยมการจองเวรหรือล้างแก้มอย่างสังคมญี่ปุ่น

นอกจากนั้นแล้ว ยังเห็นว่าลักษณะการสร้างความหมายของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคม
ในการศูนย์ "โคลเรนอ่อน" นี้ เมื่อตัวละครได้รับความเกิดครองจากภารานำของวิเตชไปใช้ใน
ทางที่ผิด ดังที่ปรากฏในเนื้อเรื่องตอนต่าง ๆ นั้น ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกสงสาร ให้เกิดขันใน
ส่วนของผู้รับสารแต่อย่างใด หังน้ำใจเนื่องมาจากกรณีที่ผู้รับสารระบุว่า นักอ "การศูนย์"
หรือ "เรื่องสมมุติ" ไม่ใช่เรื่องจริง และเนื่องจากการที่ผู้รับสารแนวคิดของการเป็น "โคลเรน
บุคคลเพื่อคนอื่น" ที่ต้องได้รับผลกระทบหรือโทษด้วยจากการกระทำความผิดของคนเอง

อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีจะเห็นว่าตัวละครเกิดอารมณ์กลัวเมื่อยามที่ถูกคุกคาม
หรือถูกหัวอันตรายจากบุคคลอื่น ทึ้งใจจะกลั้นแท้งtan เช่น การที่โ นบีตะกลัวใจแยกหัวจะ
หาร้ายนั้น ก็ไม่มีลักษณะของ "ความน่ากลัว" สำหรับผู้รับสารเช่นกัน แต่กลับมีลักษณะของ "ความ
น่าสงสาร" มากกว่า เหมือนคัพที่ Aristotle ได้กล่าวไว้ใน The Rhetoric (1386 a)
และ The Ethics (1155 a) (อ้างใน Marc Shell, 1978 : 91) ว่า มนุษย์จะได้รับความ
หวาดกลัวไม่ใช่ความสงสาร เมื่อเห็นว่าบุคคลในครอบครัวของตนตกอยู่ในอันตรายอันใหญ่หลวง
เนื่องจากมนุษย์จะเกิดความกลัวได้ก็ต่อเมื่อประสบเหตุการณ์ที่น่ากลัวด้วยพยาธิ หรือเหตุการณ์
ที่น่ากลัวนั้นเกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่ตนสนใจหรือมีลักษณะต่าง ๆ ที่ใกล้เคียง
กับตนเท่านั้น จะนี้ หากเหตุการณ์น่ากลัวเกิดขึ้นกับคนที่ตนไม่คุ้นเคยหรือไม่มีลักษณะใด ๆ
ใกล้เคียงกับตน มนุษย์ก็จะไม่เกิดความรู้สึกหวาดกลัว (Fear) แต่กลับจะเกิดความรู้สึกสงสาร
(Pity) แทนที่ เช่นกับที่ผู้ชุมไม่เกิดความรู้สึกว่า ตัวละครในเรื่อง เช่น โนบีตะ มีความ
สนใจสูงสุด น่าจะหรือมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตน ผู้ชุมหรือผู้รับสาร จึงเกิดความสงสารมากกว่า
จะเกิดความรู้สึกหวาดกลัวแบบตัวละครที่ประสบเหตุการณ์น่าหวาดกลัว

ข้อเสนอแนะ

- ผู้หน้าที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกภาพยนตร์การศูนย์มุ่นที่บ้านสัน�性ทาง
โทรทัศน์ควรพิจารณาเนื้อหาโดยรวมของภาพยนตร์การศูนย์มุ่นที่จะนำเสนอเข้ามาเพื่อก่อความตื่นเต้น
ในประเทศไทย พัฒนาและเนื้อหาโดยรวมของภาพยนตร์การศูนย์บางเรื่องมีการนำเสนอค่อนข้าง

ที่ไม่เหมาะสมสมสำหรับเยาวชนไทย เช่น การลังแพ้น การเยาะเยี้ยวกันที่ด้อยกว่าตน การรังแกกันการไม่สอนให้เด็กช่วยเหลือพ่อแม่ จึงอาจจะทำให้เยาวชนไทยเกิดการเรียนรู้และเข้มข้นค่านิยมที่ไม่เหมาะสมได้

2. ผู้ปกครองควรเมินหน้าในการคุ้มครองการอุบัติกรรมการอุทธรณ์ โดยการให้คำปรึกษาอธิบายปัจจัยให้เกิดความเข้าใจต่อเนื้อหาของภาษาญทร์การคุณที่ได้เข้มทางโหรทัศน์ให้ถูกต้อง เนื่องจากเด็กยังอยู่ในวัยที่หัดสามารถด้านสติปัญญา และอารมณ์ยังไม่พัฒนาเต็มที่ จึงอาจจะทำให้เด็กเข้าใจและตีความสิ่งที่ได้ยินจากโหรทัศน์ในทางที่ผิดโดยอาจเข้าใจว่าบางสิ่งที่เป็นเรื่องเพ้อฝันว่าเป็นเรื่องจริง หรืออาจจะรับค่านิยมที่ไม่เหมาะสมมาปฏิบัติ ดังนั้น ผู้ปกครองจึงควรนั่งคุยกับเด็กเพื่ออยอธิบายให้คำแนะนำแก่เด็กว่าอุบัติกรรมใดที่สังคมไทยยอมรับได้ปฏิบัติได้และไม่ยอมให้ปฏิบัติ

3. ควรเมืองการศึกษาในส่วนของผู้รับสารที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กที่อยู่ในวัยเรียนเพื่อให้ทราบถึงหลักธรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและรูปแบบของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมที่เด็กได้เรียนรู้จากการชุมภาษาญทร์การคุณอยู่บุน เนื่องจากมาใช้เป็นแนวทางในการเลือกชุมภาษาญทร์การคุณจากประเทศอยู่บุนของเด็กในช่วงวัยดังกล่าว

ศูนย์วิทยาทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย